

Συνάντηση 6^η - 12.12.2015

«Ο Αλέξανδρος»

Μπορούμε να ξεκινήσουμε.

Σας αγαπάμε πολύ ο Αλέξανδρος και εγώ! Μιλάει η Δήμητρα. *[γέλια, επειδή είχε προηγηθεί σχετική συζήτηση]*

Καταλαβαίνεται ότι δεν πρόκειται να σας αφήσει ήσυχους, θα έρχεται όποτε το επιθυμεί, θα λέει ότι επιθυμεί και από εμάς έχει το ελεύθερο, γιατί αποδείχτηκε άξιος σε ό,τι έκανε. Η αξιοσύνη του δεν ήταν ότι κυριεύσε τον κόσμο· ήταν ότι έκανε, ότι έπραξε, τόλμησε, ακολούθησε το όνειρό του!

Είχε καθοδήγηση σε ό,τι έκανε, αυτό θα πρέπει να είναι αντιληπτό ήδη. Δεν ξεκινάει κάποιος στα είκοσι του χρόνια να κατακτήσει τον κόσμο, έτσι απλά. Υπήρχε καθοδήγηση και ακολούθησε το σχέδιό του, που ήταν μέρος του Μεγάλου Σχεδίου.

Διοικούσε μαζί με τους Ολύμπιους και η μητέρα του ήταν αυτή που κατόρθωσε να τον συνδέσει τόσο καλά μαζί μας. Σε αυτήν αξίζουν τα εύσημα. Πέρα από κάθε τι άλλο που μπορούν να πουν οι άνθρωποι, ο Αλέξανδρος είναι μια μεγάλη ψυχή. Δεν θα πούμε Άβαταρ, γιατί δεν κατέχει ορισμένα χαρακτηριστικά ενός Άβαταρ αλλά βρίσκεται πάρα πολύ κοντά σε αυτό, μία εμπνευσμένη ψυχή.

Δεν θέλει να μιλήσει ο ίδιος γι' αυτό που έκανε, γι' αυτό αρνήθηκε να απαντήσει λίγες μέρες πριν, όταν του τέθηκαν ερωτήματα· αλλά χαίρεται όταν μιλούν άλλοι γι' αυτόν και εγώ είμαι εδώ για να σας μεταφέρω ορισμένα πράγματα γι' αυτόν.

Χαίρεται να μιλούν άλλοι γι' αυτόν, γιατί είναι ένας τρόπος να βιώσει την αγάπη. Αναγνώριση είχε, η αγάπη έλειπε, αναγνώριση είχε πολύ, δόξα είχε πολύ, πλούτο είχε πολύ αλλά σαν ένα δύσκολο παιδί, διεκδικητικό, που του λείπει η αγάπη, θα φανεί να προκαλεί μερικές φορές, μόνο και μόνο για να επιβεβαιώσει αυτήν την αγάπη.

Δεν είναι μια ψυχή που θα έρθει να μιλήσει όπως όλες οι άλλες, δεν τον ενδιαφέρουν αυτά... πατρίδα – θρησκεία – οικογένεια. Όταν βρισκόταν στην Γη δούλεψε γι' αυτά. Τώρα είναι περισσότερο... ένας μποέμ του ουρανού -θα μπορούσατε να τον πείτε έτσι.

Είναι ελεύθερος από τα καρμικά δεσμά. «Κι ας σκότωσε χιλιάδες;» θα πείτε. Έτσι γίνεται στη Γη. Πλήρωσε... έχει πληρώσει. Τα καρμικά φορτία τα έχει απαλείψει, δεν ενδιαφέρεται να ξανακατέβει, περνάει καλά όπου βρίσκεται αλλά θέλει να τον αγαπάτε.

Δεν έχει ξαναενσαρκωθεί στην Ελλάδα από τότε, κατέβηκε σε άλλες περιοχές, απομακρυσμένες, γιατί ο μαγνητισμός που υπήρχε θα το έκανε πάρα πολύ δύσκολο, να ζήσει στην Ελλάδα ξανά. Το όνομά του, τόσο γνωστό, η ιστορία του, τόσο γνωστή, φαντάζεστε πώς θα ένιωθε μια ψυχή ενσαρκωμένη σε ένα περιβάλλον που δοξάζουν όλοι μία προηγούμενη

ενσάρκωσή της.

Κατέβηκε σε Αφρικανικές περιοχές, Ασιατικές, στην μαύρη ήπειρο πολλές φορές και φτωχός, έρημος και μόνος· τα έχει κάνει όλα. Δεν μπορείτε να ξέρετε πώς πέρασε. Το δικό σας αίτημα είναι να μάθετε, ζει ο Βασιλιάς Αλέξανδρος; Και να έχετε την επιβεβαίωση, «Ναι. Ζει και βασιλεύει».

Δεν θα σας άρεσε να ξέρετε, ότι σε κάποια ενσάρκωσή του μετά, έπεσε έρμαιο ενός τυφώνα, που τον πέταξε μακριά, τον σκότωσε, ότι υπήρξε φτωχός, ότι είχε μια ανάλογη με πολλών «κοινών» σε εισαγωγικά ανθρώπων. Δεν μπορείτε να το αντέξετε αυτό σαν λαός. Δεν μπορείτε! Είναι σαν να παίρνει κάποιος το σύμβολό σας και να το κάνει σκουπίδι και να το τσαλαπατάει· σαν να κατεβάζει κάποιος την σημαία και να την πατάει κάτω. Αλλά η ζωή δεν σκέφτεται τις σημαίες και τα σύμβολα, η ζωή απλά ρέει.

Ο Αλέξανδρος γεννήθηκε με μνήμη. Θυμόταν. Θυμόταν πράγματα, που έζησε πολλές γενεές πριν στο Ελλαδικό χώρο, σαν μια άλλη μεγάλη μορφή. Θυμόταν πράγματα, που του ενστάλαξε στην ψυχή του η μητέρα του, όσο ήταν ακόμα έμβρυο στην κοιλιά της, μέσα από τα μυστήρια στα οποία συμμετείχε και η σύνδεσή του με την Ιεραρχία ήταν ισχυρή. Αυτή η Ιεραρχία τον έστειλε, τον έκανε γίγαντα, τον βοήθησε να γίνει. Φυσικά στηρίχτηκε στα πόδια του και εργάστηκε σκληρά και, όταν ολοκλήρωσε το έργο, έφυγε!

Δεν θα υπήρχε πιο κατάλληλη στιγμή να φύγει από αυτήν. Εάν δεν έφευγε, πιστεύετε πως θα συνέχιζε να κατακτά τον κόσμο, ότι θα εδραίωνε καλύτερα την αυτοκρατορία. Έφυγε και χρειάστηκε η αυτοκρατορία να διασπαστεί, γιατί κανένας άλλος δεν ήταν σαν αυτόν. Κανένας δεν θα μπορούσε να κρατήσει τα ηνία σαν αυτόν.

Αλλά, ακόμα και αν ζούσε δέκα-είκοσι ή εκατό χρόνια παραπάνω, κάποια στιγμή θα έπρεπε να φύγει. Όχι, αν έμενε παραπάνω δεν θα συνέχιζε με τον ίδιο τρόπο. Σκόπευε να φτάσει στις Ινδίες και ακόμα πιο πέρα. Προσωρινά γύριζε, επέστρεφε για να οργανωθεί καλύτερα. Αλλά δεν ήταν κατάλληλο πια, να προχωρήσει πιο ανατολικά.

Την κατάλληλη στιγμή αποχώρησε από την ζωή, έκανε την μεγάλη μετάβαση και όλα άρχισαν να βρίσκουν νέους ρυθμούς. Ο Αλέξανδρος ήταν περαστικός, τριάντα τρία χρόνια -τριάντα τρία χρόνια, ή κάτι λιγότερο. Τριάντα τρία χρόνια στάθηκαν αρκετά για έναν άνθρωπο, ώστε να αλλάξει τον ρου την ζωής, του πολιτισμού στην Γη, να αλλάξει τα πάντα. Το έκανε! Τριάντα τρία χρόνια.

Υπάρχουν άλλοι σαν αυτόν; Πολλοί αλλά όχι σε τέτοια κλίμακα. Το έργο τους δεν επεκτάθηκε σε τόσο ευρεία κλίμακα. Είναι πραγματικά πολλοί. Πολλοί αυτοί που πραγματικά κατάφεραν να κάνουν την διαφορά. Το πρώτο πράγμα που θα είχατε να απαντήσετε, θα ήταν ίσως, ότι ναι, τριάντα τρία χρόνια του πήρε, σε μια άλλη εποχή, σε μια εποχή στην οποία επίσης διέθετε την κατάλληλη ενέργεια... την απαραίτητη ενέργεια. Διέθετε την εκπαίδευση που έπρεπε, το κύρος και τα χρήματα, είχε όλη την ενέργεια για να κάνει, να κερδίσει τον πόλεμο.

Είναι πολλοί οι πλούσιοι που διαθέτουν κύρος και προέρχονται από πολύ καλές οικογένειες αλλά λίγοι πραγματώνουν τέτοιους στόχους. Θα συμφωνήσουμε ότι είχε ενέργεια αλλά αυτή η ενέργεια ήταν εσωτερική, ήταν η δύναμη που είχε να εστιάζεται στο στόχο και να δίνεται

ολοκληρωτικά σε αυτόν.

Τι δουλειά έχει τώρα στο πέπλο του μυστηρίου ο Αλέξανδρος; Γιατί τον αφήσαμε να εισέλθει στα Ελευσίνια Μυστήρια; Μπορείτε να μαντέψετε; Δεν είναι από εκείνες τις Οντότητες που θα σας διδάσκουν στα Ελευσίνια αλλά σίγουρα μπορείτε να μαντέψετε, ότι μέσα στις μνήμες που έφερε μαζί του, ήταν και οι μνήμες των Ελευσινίων. Μπορείτε να μαντέψετε, ότι υπήρξε μύστης των Ελευσινίων και όχι μόνο. Αφήστε τον να καθίσει σε μια άκρη κοντά σας και ελάτε τώρα να συνεχίσουμε την εργασία μας.

Κάνετε πολύ καλή δουλειά! Όσοι/όσες γράψατε την εργασία και την διαβάσατε, κάνετε πάρα πολύ καλή δουλειά. *[σημ. αναφέρεται σε άσκηση που είχε δοθεί.]* Μπορείτε να είστε ήσυχοι και ήσυχες· είμαι πολύ ευχαριστημένη μαζί σας. Στην δουλειά που κάνετε, στεκόμουν από πάνω, την ώρα που γράφατε στεκόμουν πίσω από τον ώμο σας και έβλεπα.

Ξέρω πολύ καλά, γιατί γράψατε όσα γράψατε. Με κάποια από αυτά θα συμφωνήσω, όχι με όλα. Το πιο σημαντικό για μένα, την Δήμητρα, είναι ότι το κάνετε και ότι το κάνετε από σεβασμό σε μένα. Αυτή είναι η αξία της εργασίας σας, ότι ασχοληθήκατε με αυτή από σεβασμό σε μένα και γι' αυτό θα τιμηθείτε. Βλέπετε, προσπαθώ να καλλιεργήσω σε σας, στην καρδιά σας, την κατανόηση ότι όλα, τα πάντα, είναι απαραίτητο να γίνονται σαν θυσία προς το Θείο.

Μπορείτε να περιγράψετε αυτό το Θείο, όπως επιθυμείτε. Να πείτε ότι είναι ο Ύψιστος Θεός του Σύμπαντος, ο Δημιουργός, αυτός που βρίσκεται εκεί πέρα μακριά. Μπορείτε να πείτε ότι είναι η Θεϊκή όψη του Εαυτού σας, ότι οι Θεοί στους οποίους θυσιάζετε είστε εσείς, είναι δικές σας πλευρές και όποια άλλη ιδέα έχετε, να την βάλετε στο παιχνίδι. Η βάση είναι η σύνδεση με το Θείο.

Να θυμόσαστε κάθε φορά, ότι κάθε τι που κάνετε είναι μια προσφορά προς το Θείο, το κάνετε με σεβασμό προς το Θείο· προς την Δήμητρα, τον Πλούτωνα, τον Δία, την Περσεφόνη, τους Ολύμπιους και όποιους άλλους εντάσσεται στην κατηγορία των Θείων όντων. Τότε ό,τι και αν κάνετε είναι ιερό, ό,τι και αν κάνετε έχει την Ιερή Σφραγίδα.

Φυσικά, κάποιος που χάνει το μέτρο, θα μπορούσε να αποφασίσει ότι, αφού τα πάντα είναι ιερά, από όσα κάνει για τον Θεό, μπορεί επίσης να επιδοθεί σε Τζιχάντ, μπορεί επίσης, να αρχίσει να δολοφονεί για χάρη του Θεού. Πόσο ιερό είναι αυτό; Ένα μέρος του εαυτού σας έχει ήδη ξεσηκωθεί σε αυτήν την ιδέα. Πόσο ιερή μπορεί να είναι μια πράξη η οποία γίνεται από σεβασμό, στο Θεό, στο Θείο, όταν δεν σέβεται εξίσου την ιερότητα των υπόλοιπων όντων. Αυτό είναι το σημείο που θα ήθελα να σταθούμε σήμερα. Ποια είναι ιερή πράξη; Πότε μια πράξη είναι ιερή; Πότε μια πράξη μπορεί να αφιερωθεί στο Θείο;

Υπάρχουν Θεότητες αιμοβόρες, πιστεύουν οι άνθρωποι· υπάρχουν Θεότητες όπως η Θεά Κάλι, όπως ο Σέμπεκ και άλλοι, που ζητάνε αίμα. Πού βρίσκεται η ιερότητα; Είτε αυτές οι Θεότητες, δεν είναι Θεότητες, είτε κάτι δεν έχουν καταλάβει καλά οι πιστοί τους, είτε οι άνθρωποι εν γένει δεν έχουν αναγνωρίσει πλήρως την ιερότητα όλων των όψεών τους.

Ένας Θεός εργάζεται μέσα από τους ανθρώπους. Οι δυνάμεις της φύσης εργάζονται μέσα από όλη την φύση, το ίδιο κάνει και ο «Θεός» σε εισαγωγικά ή μη αλλά όταν αφορά τους ανθρώπους, εργάζεται μέσα από αυτούς. Σηκώνει πολύ νερό στο κρασί αυτής της ερμηνείας... Εργάζεται μέσα

από τους ανθρώπους... Η Κάλι επιτύγχανε τον Θείο σκοπό της μέσα από τους πιστούς της, ο Μωάμεθ το ίδιο.

«Τι γίνεται εδώ; Τι ακριβώς θέλει να μας πει η Δήμητρα;» Η Δήμητρα θέλει να πει, ότι δεν υπάρχει άλλη μαρτυρία για τον Θεό, από την μαρτυρία του ανθρώπου. Υπάρχει όλη η φύση που βρίσκεται σε μια θαυμάσια ισορροπία και αρμονία αλλά για τον άνθρωπο η μαρτυρία προέρχεται μέσα από αυτόν. Εάν εσείς πείτε ότι ο θεός είναι θεός αγάπης και ο πιστός της Κάλι πει ότι ο θεός είναι θεός της καταστροφής, θα είναι η δική σας μαρτυρία απέναντι στην δική του. Στην ουσία θα δίνετε μαρτυρία, γι' αυτό που μπορείτε να νιώσετε, αυτό που μπορείτε εσείς να βιώσετε αλλά αυτό που εσείς μπορείτε να βιώσετε, δεν είναι απαραίτητα η Θεία υπόσταση, η Θεία ενέργεια. Δεν είναι απαραίτητα τα ανώτερα επίπεδα της Θείας ενέργειας.

Ο κάθε άνθρωπος μπορεί να βιώσει, έχει την δυνατότητα να βιώσει ενέργειες ενός επιπέδου και τότε θεωρεί ότι αυτό που βιώνει -έχοντας στο νου του τον Θεό- είναι Θεϊκό. Γνωρίζω καλά ότι εσείς δεν χρειάζεστε περισσότερες επεξηγήσεις επ' αυτού αλλά πραγματικά σήμερα θα ήθελα να μπειτε περισσότερο στο μυαλό των Τζιχαντιστών.

Να κατανοήσετε όχι τα πάθη τους -είναι πασιφανές ότι η συμπεριφορά αυτή προέρχεται από μια πολύ βεβαρημένη συνείδηση, από εκπαίδευση μηδενικής ποιότητας και έρχεται σαν αποτέλεσμα μιας φανατισμένη κοινωνίας-, δεν είναι αυτό που θέλω να κατανοήσετε αλλά θέλω να κατανοήσετε την σχέση του Θείου με τις δικές τους δράσεις.

Υπάρχουν λοιπόν αυτοί οι άνθρωποι, που τηρούν το γράμμα του νόμου, διαβάζουν το ιερό τους βιβλίο και τις παραδόσεις της θρησκείας τους και τις τηρούν κατά γράμμα. Πριν από καιρό αλλά και πρόσφατα, μας ακούσατε να αναφερόμαστε στην ανάγνωση και την γραφή. Αυτοί οι άνθρωποι τηρούν το νόμο κατά γράμμα. Αυτοί και αν δεν εφαρμόζουν απόλυτα την ανάγνωση και την γραφή, έτσι δεν είναι; Όλο αυτό φαίνεται να είναι μια διαστροφή, μια διαστρεβλωμένη εικόνα της ιδανικής κατάστασης που έχετε εσείς στον νου σας. Είναι το αρνητικό του φιλμ, όχι απλά καθρέφτισμα... το αρνητικό.

Βλέπετε, αναγνωρίζεται από τις αδρές γραμμές ότι πρόκειται για ιδέες που σας απασχολούν και που σε έναν βαθμό σας βρίσκουν σύμφωνους αλλά αυτό το αποτέλεσμα που έχουν οι πράξεις τους, δεν έχουν καμία σχέση, με τα δικά σας αιτήματα και τα δικά σας πιστεύω και όμως είναι πιστοί, όπως και εσείς.

Είναι θρησκευόμενοι και κάνουν ό,τι καλύτερο μπορούν για να ικανοποιήσουν τον Θεό τους. Δίνουν τα πάντα. Αυτό που δεν κάνουν, είναι να σέβονται την εικόνα του Θεού στον άνθρωπο. Να μην μπορούν να δουν την ενότητα του Θεού και του ανθρώπου. Είναι ένας Θεός χωρίς όνομα, χωρίς... με ένα όνομα που δεν μπορεί καν να προφερθεί, δεν μπορεί να γραφτεί, δεν μπορεί να περιγραφτεί και, οτιδήποτε πέρα από αυτό, είναι ασήμαντο.

Πρόκειται για μια εκδήλωση σχιζοειδούς χαρακτήρα. Ναι, θα σας την ανέφερα ως ψυχασθένεια. Οι ακραίες μορφές θρησκευτικής εκδήλωσης, φέρουν όλα τα χαρακτηριστικά της ψυχασθένειας και ιδιαίτερα της ψυχασθένειας όπως την θεωρούμε από εσωτερικής απόψεως, στην οποία το «εγώ» διαχωρίζεται από το σύνολο που είναι.

Αυτοί οι άνθρωποι δεν μπορούν να αντιληφθούν την ενότητά τους με την

Θεία τους όψη. Θεωρούν ότι είναι δούλοι του Θεού, που θα επιβραβευσθούν αν κάνουν καλά έργα, αρεστά στον Θεό. Αυτό το ίδιο ισχύει για όλες τις μορφές ακραίας θρησκευτικής εκδήλωσης.

Στην προκειμένη περίπτωση όμως, όπως καταλαβαίνετε ήδη -δεν είναι κάτι μυστικό, είναι κάτι που έχει γίνει αντιληπτό-, είναι ευρέως γνωστό ότι, πέρα από την μάζα, πέρα από την φανατισμένη μάζα, η κινητήρια δύναμις είναι το χρήμα.

Αυτοί οι άνθρωποι φαίνεται να θέλουν να ακολουθήσουν τον δρόμο του Αλέξανδρου, προς τα πίσω. Για σκεφτείτε το! Προέρχονται από τις περιοχές που είχε μεταφερθεί ο Αλέξανδρος, που είχε κυριεύσει. Έχουν προσεγγίσει την Μέση Ανατολή και ήδη φτάνουνε στόχους στην Ευρώπη. Δεν είναι η Ελλάδα στόχος. Δεν είναι συνειδητοί σε αυτό που κάνουν αλλά είναι σημαντικό να δείτε την γραμμή. Είναι άνθρωποι που πιστεύουν -πολλοί από αυτούς- στον Ισλαμισμό και έχουν κινητήρια δύναμη το χρήμα, βρίσκουν τρόπους να το κατακτήσουν να το αποκτήσουν, σκοτώνοντας, πουλώντας, διαλύοντας.

Είναι μεγάλη η απόσταση ανάμεσα στην εποχή του Αλεξάνδρου και το σήμερα, δύο χιλιάδες χρόνια... παραπάνω, σχεδόν δυόμισι χιλιάδες χρόνια. Είναι δόκιμο να πούμε ότι πρόκειται για μια αντανakλαστική δράση, ότι πρόκειται για μια απάντηση.

«Η αλήθεια είναι ότι, πολύ μετά τον Αλέξανδρο, πολλούς αιώνες μετά, η Ευρώπη έβαλε πόδι στην Μέση Ανατολή και την Ασία με άσχημο τρόπο. Γιατί να μην είναι απάντηση στα έργα εκείνα τα νεότερα, τα πιο πρόσφατα;» Το Βασίλειο του Αλέξανδρου, κατάφερε να ενώσει. Το έργο του Αλέξανδρου κατάφερε να ενώσει πολιτισμούς -όχι αναίμακτα. Εισήγαγε το Ελληνικό στοιχείο, τον Ελληνικό πολιτισμό, μέχρι τα βάθη της Ασίας. Γνωρίζετε ήδη αρκετά και δεν χρειάζεται να τονίσω εγώ περισσότερο τη σημασία της εκστρατείας του. Κινήθηκε με σεβασμό στις επιτόπιες θρησκείες, στους πολιτισμούς που συναντούσε και με αυτήν την έννοια αντιμετωπίστηκε από τους λαούς σαν απελευθερωτής.

Τι συμβαίνει τώρα χιλιάδες χρόνια μετά και έχει ήδη ξεκινήσει ένα αντίθετο ρεύμα που πιέζει προς την εντελώς αντίθετη κατεύθυνση, προς την ανελευθερία, τον φανατισμό, μισαλλοδοξία, κατακερματισμό της συνειδησης; Πού βρίσκεται η Ελλάδα σε αυτό; Πού βρίσκονται οι Θεοί; Τι μέλλει γενέσθαι; Πάρτε λίγο χρόνο να αφήσετε τον νου σας να απλωθεί στους τόπους όπου εκστράτευσε ο Αλέξανδρος. Αφήστε τον νου σας να δει από ψηλά.

[Σύντομη παύση]

Ο κόμβος, ο μυστικός κόμβος, βρίσκεται στην Ιερουσαλήμ. Μπορεί να μην ενδιέφερε ιδιαίτερα τον Αλέξανδρο -είχε άλλα πράγματα, άλλους στόχους στον νου του-, ωστόσο η ενέργεια, ο ενεργειακός κόμβος -κόμπος στην πραγματικότητα- βρίσκεται εκεί· είναι σημείο κλειδί, είναι ένα καθοριστικό σημείο. Υπάρχει η κάνουλα αν θέλετε, που μπορεί να περιστραφεί, ώστε να διοχετεύσει την ενέργεια σε διάφορες κατευθύνσεις.

«Γιατί μας μιλά η Δήμητρα σήμερα για την Μέση Ανατολή, λες και δεν είμαστε στον κύκλο των Μεγάλων Ελευσινίων;» Καλώς η κακώς βρίσκομαι παντού, όπως ο ένας Θεός που πιστεύετε βρίσκεται παντού και ας παίρνει πολλές μορφές, πολλά ονόματα. Και... υπάρχουν παιδιά μου εκεί, στην Μέση

Ανατολή, που στενάζουν και στα βάθη της Ασίας, που οδύρονται, ζητούν βοήθεια. Υπάρχουν άλλοι στην Ελλάδα, που με αγνοούν και άλλοι που προσεύχονται σε μένα. Εγώ βλέπω την μεγάλη εικόνα. Η Μητέρα βλέπει την μεγάλη εικόνα και την βλέπει σε βάθος χρόνου.

Θα δώσω τώρα τον λόγο στον Αλέξανδρο, για να σας πει περισσότερα πάνω στην εκστρατεία του και το πώς αυτή έβαλε τις βάσεις για την σημερινή διαμόρφωση των πραγμάτων.

Αλέξανδρος:

Καλωσορίστε με, είμαι εδώ! Θέλω χρόνο για να καταφέρω να σας δείξω, να σας βοηθήσω να καταλάβετε τι ξεσηκώνετε. Υπάρχει πολύ οργή και πολύς φανατισμός στο πλήθος. Το χρήμα είναι που κυριαρχεί, τίποτα άλλο. Όπως συνέβη πολλές φορές στην ιστορία της ανθρωπότητας, η θρησκεία είναι η αφορμή αλλά όλο το παιχνίδι παίζεται γύρω από το χρήμα και τους πόρους, τους φυσικούς πόρους.

Θα μπορούσατε να ρωτήσετε, ποια υπερδύναμη είναι αυτή που παίζει καθοριστικό ρόλο αλλά δεν θα είχα να σας πω τίποτα, γιατί η αλήθεια είναι ότι, μπορεί οι υπερδυνάμεις να παίζουν τον δικό τους ρόλο, να προσπαθούν να παίξουν ένα σημαντικό ρόλο αλλά τίποτα δεν μπορεί να συμβεί σε έναν λαό που έχει επίγνωση της κατάστασής του. Που έχει μάθει να σκέπτεται ελεύθερα, έξω από τις περιοριστικές πεποιθήσεις του δογματισμού.

Ο Μεσαίωνας δεν έχει περάσει ακόμα για την Μέση Ανατολή. Βρίσκεται σε έναν βαθύ Μεσαίωνα. Έτσι ήταν πάντα, εδώ και χιλιάδες χρόνια, μετά από την πτώση της Βαβυλώνας και της θρησκείας που έβαλε πολύ βαθιές βάσεις για όλες τις γύρω περιοχές. Η Βαβυλωνιακή θρησκεία κάποιους σας αγγίζει περισσότερο, κάποιους λιγότερο ή καθόλου. Είχε βαθιές ρίζες και αυτή η ίδια πατούσε σε αρχαιότερες θρησκείες. Ήταν σε ένα κομβικό σημείο, ένα κομβικό χώρο και μπόρεσε να επηρεάσει όλες τις γύρω περιοχές.

Αναφέρω την Βαβυλώνα ως ένα κέντρο πολιτισμού. Αναπτύχθηκε σημαντικός πολιτισμός στην γύρω περιοχή, στην αρχαιότητα, πολύ πριν από την δική μου, την τότε εποχή και, όπως γίνεται κάθε φορά, τόσο συχνά, το λουλούδι που ανθίζει μαραίνεται, για να μπορέσουν να πέσουν οι σπόροι στο έδαφος, ώστε να καρπίσουν. Το ίδιο έγινε τότε με εκείνο το μέρος του αρχαίου κόσμου και ανάλογα συνέβη με την Ελλάδα, το άνθος της οποίας μαράθηκε, διαλύθηκε και ωστόσο οι σπόροι του, έφτασαν σε όλη την Γη, διακινήθηκαν ελεύθερα.

Θα ήθελα εδώ να σας φέρω την εικόνα ενός ανθρώπου που έχει κατοχυρώσει σπουδαία έργα στην ζωή του και έρχεται η ώρα που πεθαίνει. Έχετε τώρα τα πνευματικά δικαιώματα, το καθεστώς των πνευματικών δικαιωμάτων, άρα για μία-δύο γενιές ακόμα μπορούν οι απόγονοί του να δρέπουν τους καρπούς. Μετά τα έργα του είναι ανοιχτά σε όλους.

Δεν είναι καθόλου τυχαίο, ότι χρειάζεται να πεθαίνει ένας άνθρωπος για να μπορέσει το έργο του πραγματικά να διαδοθεί ελεύθερα. Όσο ζει, η προσωπικότητά του δεσμεύει το έργο. Μπορεί αυτός να απολαμβάνει φήμη και χρήμα και δόξα πολύ αλλά δεσμεύει το έργο, δεν του δίνει φτερά. Το έργο μένει στο μέγεθος της προσωπικότητάς του ανθρώπου αλλά όταν αυτός πεθαίνει, όταν φύγει, το έργο βγάζει φτερά και πετά και αφομοιώνεται ελεύθερα, γιατί δεν δεσμεύεται πια από την προσωπική του ενέργεια, από

την δική του προσωπικότητα, με τα λάθη της, τις αδυναμίες τις, τα δυνατά σημεία της, κινείται ελεύθερα.

Το ίδιο συμβαίνει επίσης με τους πολιτισμούς. Αν η Ελλάδα, η αρχαία Ελλάδα, δεν ξέπεφτε ποτέ, ο αρχαίος Ελληνικός πολιτισμός, μην νομίζετε ότι θα είχε τα ίδια αποτελέσματα που έχει τώρα. Εσείς οι ίδιοι δεν γνωρίζετε, εσείς οι ίδιοι δεν απολαμβάνετε αλλά αυτά τα έργα, τα έργα του Ελληνικού πολιτισμού, απλώθηκαν σε όλη την Γη. Πέρασαν μέσα από κάθε φιλοσοφία, μέσα από την επιστήμη. Είναι όλα αυτά για τα οποία μιλάτε σήμερα με καμάρι λέγοντας «Από την Ελλάδα ξεκίνησε αυτό ή εκείνο ή το άλλο». Το λέτε, το τονίζετε, για να διεκδικήσετε μέρος του κέρδους, το οποίο όμως δεν σας ανήκει πια, δεν είναι δικό σας -ποτέ δεν ήταν.

Αυτό ήταν το έργο των ανθρώπων που έζησαν τότε και επειδή υπήρξατε τότε όλοι σας στην αρχαία Ελλάδα, -όλοι σας, ναι- ήταν δικό σας έργο, του τότε. Βλέπετε τι θαυμάσιος λειτουργός είναι ο θάνατος και ο Άδης! Πόσο σοφά και θαυμαστά απελευθερώνει τα έργα σας, πόσο φιλεύσπλαχνος είναι και μεγάλος δωρητής, αφού γίνεται αιτία να μοιράζονται τα πάντα σε όλους! Παίρνει το έργο από την κυριότητα ενός προσώπου και το μοιράζει σε όλους. Είναι φιλεύσπλαχνος όπως ο Δίας και ο Άδης.

Ας γυρίσουμε όμως πίσω. Βλέπετε τον συσχετισμό, βλέπετε γιατί ήταν απαραίτητο να έρθει το τέλος του αρχαίου Ελληνικού πολιτισμού επώδυνα, με πολύ αίμα, ως συνήθως ο θάνατος. Απορώ γιατί κάθε φορά - κάθε φορά, σας σοκάρει η ιδέα του θανάτου. «Πολύ αίμα, γιατί τόσο αίμα», με ρωτήσατε τις προάλλες. Πώς αλλιώς πεθαίνουν οι άνθρωποι παιδί μου; Θα είχε διαφορά γι' αυτούς, αν πέθαιναν στο νεκροκρέβατο τους, στο κρεβάτι τους ή αν πνιγόταν στο ποτάμι ή αν πέθαιναν από μια αρρώστια; Θα ήταν καλύτεροι οι όροι, θα ήτανε πιο ευπρόσδεκτος ο θάνατος; Ποτέ δεν είναι ευπρόσδεκτος, γιατί το πρόσωπο πάντα έχει κάτι να κερδίσει. Αυτό που λέτε γήινο εγώ, πάντα έχει κάτι να κερδίσει, δεν θέλει να το αφήσει, το κρατάει, το κρατάει γερά.

Έτσι έγινε το μεγάλο μοίρασμα και έτσι η αρχαία Ελλάδα μοιράστηκε παντού. Έτσι, ώστε κάθε χώρα στην Γη να έχει ένα κομμάτι της στον πολιτισμό της, στα ήθη, στα έθιμά της, στις γνώσεις τις, στην επιστήμη, στην τέχνη της. Κάθε χώρα στη Γη έχει ένα κομμάτι της Ελλάδας και φαίνεται εδώ ένα άδειο κουφάρι, με μια χούφτα ψυχές που προσπαθούν να ορθοποδήσουν και διεκδικούν το χαμένο τους κλέος, το χαμένο κλέος της χώρας. Δεν είναι χαμένο, έχει δωρηθεί σε όλη την Γη.

Ανάλογα με την δική σας χώρα συνέβη το ίδιο σε πολλές άλλες. Σε κάθε μια στο δικό της επίπεδο, κάθε λαός έχει να προσφέρει κάτι. Ένας λόγος που ήρθα έτοιμος να διοικήσω και να κατακτήσω, ήταν ότι έβλεπα τη Μεγάλη Εικόνα. Δεν ήμουν ο ιδιοκτήτης του μπακάλικου Ελλάδα, αλλά ο διοικητής του κόσμου.

Μείναμε στην συζήτηση για τον φανατισμό και την μισαλλοδοξία που έχει εγερθεί, το τελευταίο διάστημα ιδιαίτερα, στην Μέση Ανατολή. Δεν ξέρω πώς να σας εξηγήσω αυτό που συμβαίνει. Πρόκειται για λαούς που είχαν όλοι μια μεγάλη ιστορία στην αρχαιότητα και όλοι πέθαναν και κανένας τους δεν φέρει τώρα, έντονα εντυπώματα πολιτισμού, από την αρχαία τους ιστορία.

Το Ισραήλ, είχε σχεδόν πεθάνει επίσης και οι Ισραηλίτες σκόρπισαν στα τέσσερα σημεία του ορίζοντα και μοίρασαν αυτό που είχαν οι ίδιοι να μοιράσουν. Εκεί δεν σκόρπισε απλά ένας πολιτισμός αλλά και ο ίδιος ο λαός

και τώρα κτίζουνε και πάλι· προσπαθούν να επανέλθουν και να βάλουν βαθύτερα τις ρίζες, εμμένουν. Δεν ξέρω που θα τους βγάλει αυτή η επιμονή, είναι πολύ μικρό το διάστημα, πιστέψτε με, από το σαράντα επτά - πενήντα [σημ. εννοεί 1947-1950] μέχρι τώρα, για να κρίνεις την πορεία ενός λαού. Βρίσκονται εκεί και επιμένουν, ουσιαστικά φυλάγοντας μια πύλη που δεν είναι καθόλου τυχαία, το περιστατικό δεν είναι καθόλου τυχαίο, που συνδέεται με όλα τα προηγούμενα.

Θα ήθελα να δείτε στον χάρτη τις περιοχές όπου έχτισα πόλεις. Συμβαίνει η Άννα να έχει μια πληροφορία που της δόθηκε από μια καλή της φίλη αλλά δεν είναι η ώρα να επαναληφθεί εδώ και δεν είμαι εδώ για να επαναλάβω την ίδια πληροφορία. Θέλω να σας πάω μέσα από ένα διαφορετικό μονοπάτι, να νιώσετε την ενέργεια του τόπου. Δείτε την διαδρομή που έκανα. Χρειάζεται μελέτη αλλά θα με έχετε βοηθή σε αυτό. Δείτε τις πόλεις που έχτισα, δείτε τις Αλεξάνδρειες και θα έχετε μερικές ισχυρές ενδείξεις για την ροή της ενέργειας, όχι μόνο τότε αλλά και τώρα. Δεν είναι απάντηση σε μένα αυτό που συμβαίνει, δεν είναι απάντηση στην τότε εκστρατεία, είναι αντίδραση σε πολλά που ήρθαν μετά.

Οι άνθρωποι δεν ήτανε φτωχοί από μόνοι τους, κάποιος τους φτωχοποίησε, κάποιος τους τσαλαπάτησε, κάποιος τους καταδίδωξε. Προφανώς ούτε εγώ ούτε η Δήμητρα η σεβαστή, δεν είμαστε εδώ για να πούμε «κοιτάξτε τους αχρείους» αλλά είμαστε εδώ, για να σας δείξουμε τον πόνο, που έθρεψε αυτό το τέρας της Τζιχάντ. Και εσείς το ξέρετε, θα πείτε, έχετε ακούσει, έχετε διαβάσει. Για κάποιον λόγο όμως υπερισχύει ο φόβος. Γιατί θα πρέπει να υπάρχει φόβος, όταν υπάρχει γνώση; Όταν γνωρίζετε την αιτία, μπορείτε απλά να δράσετε επ' αυτής.

Δεν χρειάζεται φόβος, χρειάζεται κατανόηση και στρατηγική σκέψη. Ξέρω πολύ καλά, ότι δεν απευθύνομαι σε στρατιωτικούς· δεν έχετε σχέση με τον χώρο των Ενόπλων Δυνάμεων ή της εξωτερικής πολιτικής. Μπορείτε όμως να δημιουργήσετε τη δική σας στρατηγική και να εργαστείτε εσωτερικά και να μου επιτρέψετε με την βοήθειά σας, να ρίξω φως εκεί που θα χρειαστεί.

Χρειάζεται καθαρός νους. Τα συναισθήματα και μάλιστα ο φόβος, δεν επαρκούν, δεν μπορούν να στηρίξουν μια τέτοια προσπάθεια· χρειάζεται καθαρός νους, καθαρή λογική και μάλιστα ανθρωπιστική λογική. «Μπορεί εμείς να καταλάβουμε πολύ καλά», θα πείτε «αλλά ποιος μας ακούει. Και αν καταλάβουμε, τι θα αλλάξει, όταν υπάρχουν εκείνοι που παίζουν παιχνίδια πίσω από την πλάτη ανθρώπων;» Φως χρειάζεται! Μη σταματήσετε να ρίχνετε Φως! Ποτέ δεν εξέπese το Φως! Ποτέ δεν χάθηκε το Φως! Ποτέ δεν πήγε χαμένη ούτε μια ακτίνα από το Φως, που ρίχνετε σε ανθρώπους και τόπους -ποτέ. Κάθε μικρή ακτίνα Φωτός πιάνει τόπο και χρειάζονται Φως. Δεν είναι η ώρα για να δείτε σε αυτούς τους ανθρώπους τον εχθρό, είναι η ώρα να ρίξετε Φως.

Χρειάζεται μία χειρουργική επέμβαση. Νοσούν, νοσεί το σύστημα, νοσεί η κοινωνία που υπάρχει εκεί. Δεν είναι η μόνη κοινωνία που νοσεί αλλά το έκτρωμα που έχει δημιουργηθεί, αποδεικνύει ότι χρειάζεται προσοχή. Είναι απαραίτητη μια χειρουργική επέμβαση και μια χειρουργική επέμβαση δεν είναι ποτέ αναίμακτη. Μπορείτε να ελαχιστοποιήσετε την αιμορραγία αλλά δεν μπορεί να είναι πλήρως αναίμακτη.

Οι θρησκείες αλλάζουν όψει, αλλάζουν εαυτό. Φαίνεται να είναι πολλές αλλά δεν είναι παρά μόνο μια, που αλλάζει χαρακτήρα, αλλάζει συμπεριφορά,

ανάλογα με τον χρόνο, την εποχή, τον τόπο. Είναι ένα ρεύμα που περνά μέσα από όλους τους ανθρώπους και τροποποιείται ανάλογα με τα δικά τους αιτήματα, τις δικές τους ανάγκες.

Δεν θα πάω ποτέ αντίθετα με τους Θεούς, δεν θα σας πω ποτέ, να μην σέβεστε τον Δία, τους Ολύμπιους, την Δήμητρα, τον Άδη ή τους μεγάλους Δασκάλους, ή ακόμα τους προγόνους σας. Δεν θα το ακούσετε αυτό ποτέ από εμένα. Αλλά ξέρω πολύ καλά τα παιχνίδια που παίζονται πίσω από την πλάτη των ανθρώπων και να είστε σίγουροι ότι, όλα αυτά που συμβαίνουν, δεν είναι παρά ένα χοντρό παιχνίδι. Γιατί αυτοί που ασχολούνται, οι παίχτες του παιχνιδιού, έχουν χάσει κάθε ίχνος λεπτότητας· δεν είναι πλέον σοφιστικά τα παιχνίδια τους, είναι χονδροειδή. Και δεν θα μπορούσαν να παίζουν παιχνίδια στην πλάτη των ανθρώπων, αν η διαφθορά δεν υπήρχε σε χαμηλότερα επίπεδα ήδη και εκεί, ναι, φταίνει οι λαοί. Ακόμα και εκείνος ο πάμφτωχος, που δεν έχει να φάει και δέχεται μια πράξη διαφθοράς για να μπορέσει να βγάλει το ψωμί του, να ζήσει την οικογένειά του, έχει ευθύνη.

«Μα να πεθάνει;» Ξέρετε πολύ καλά τώρα πια, ότι είναι θέμα επιλογής και ότι, αν αποφασίσετε να είσαστε ο εαυτός σας, ο αληθινός σας εαυτός, κάθε άλλο παρά θα χαθείτε. Αυτό είναι ένα μάθημα που δεν έχει πάρει η ίδια η Ελλάδα ακόμα αλλά είναι ένα άλλο θέμα και η Άννα μας απαγόρευσε να μιλάμε για αυτά τώρα.

[γέλια]

Εγώ φταίω;

Δεν είναι αναίτιο, τίποτα δεν είναι αναίτιο. Δεν καταλαβαίνω γιατί οι άνθρωποι μεμψιμοιρούν. Θα μου πείτε, «Αλέξανδρε αν ήσουν εδώ, τα πράγματα θα ήταν διαφορετικά, θα μπορούσες να κάνεις πάλι μεγάλη την Ελλάδα, θα μπορούσες και πάλι να κυριαρχήσεις στον κόσμο, θα μπορούσες να διώξεις και την τρόικα [γέλια] να διώξεις και τους δανειστές». [γέλια] Οι δικοί μου καιροί ήταν διαφορετικοί, σίγουρα θα κατάφερνα κάτι περισσότερο αλλά το θαύμα για να γίνει, χρειάζεται υποστήριξη από την βάση. Δεν αρκεί ένας εμπνευσμένος ηγέτης. Ο εμπνευσμένος ηγέτης μπορεί να έχει πολύ ωραίες ιδέες και να έχει την δύναμη να τις θέσει σε εφαρμογή και να έχει την δύναμη να εμπνεύσει τον λαό του. Για να τον εμπνεύσει όμως θα πρέπει να είναι έτοιμος να πεινάσει μαζί του και να διψάσει μαζί του, όπως έκανα εγώ. Δεν μπορείς να εμπνεύσεις τον λαό σου με άλλον τρόπο και αυτή την στιγμή, ειλικρινά δεν ξέρω αν η ευθύνη είναι της ηγεσίας ή του λαού. Ακόμα και σήμερα, η ηγεσία είναι ανύπαρκτη και ο λαός δεν δίνει κάποιο ιδιαίτερο στίγμα. Είπαμε όμως ότι δεν θα μείνουμε σε αυτήν την συζήτηση.

Αναζητήστε τις Αλεξάνδρειες. Αναζητήστε την Αλεξάνδρεια που έφτιαξα, δεν ήταν μία μόνο, τους ναούς, τα ιερά τους. Σε αυτήν την εργασία θα έχετε σε βοήθεια μια αγαπημένη μου ψυχή, την Ολυμπιάδα. Που μπορεί για πολλούς να μην ήταν ιδανική στον θρόνο, μπορεί για πολλούς η συμπεριφορά της να μην ήταν κατάλληλη αλλά, εν πάση περιπτώσει, γέννησε έναν Αλέξανδρο. Όχι γέννησε έναν Αλέξανδρο... Μεγάλωσε έναν Αλέξανδρο και τον μεγάλωσε μέσα από Μυστήρια. Έχει πολλά να σας πει και πιο πολλά αυτή θα σας πει, παρά εγώ.

Για άλλη μια φορά πλανάται ένα ερωτηματικό: «Τι σχέση έχεις με την Ολυμπιάδα;» Μεταφέρεται μετά χιλιάδες χρόνια η σχέση μητέρας – υιού. Αχ! Εσείς το λέτε ακόμα και σήμερα, πόσο εξαρτημένες είναι οι μανάδες από τους υιούς και οι υιοί από τις μανάδες. Δεχθείτε την, για να σας μιλήσει για

τα δικά σας παιδιά. Όχι γιατί πρέπει να γίνουν Αλέξανδροι αλλά γιατί έχει να σας δώσει ενδιαφέρουσες πληροφορίες.

Κανένας δεν πρέπει να γίνει Αλέξανδρος. Όταν έρθει η ώρα για έναν άλλο Αλέξανδρο, θα έρθει στον κόσμο. Αυτή την στιγμή σαράντα Αλέξανδροι να γεννιόντουσαν, δεν θα είχατε κανέναν Μέγα Αλέξανδρο. Είναι οι καιροί κάθε φορά, είναι οι περιστάσεις.

Σας παρακαλούμε, μείνετε εστιασμένοι στην Ολυμπιάδα και θα παρακαλέσω την Σ. ιδιαίτερα να της μιλήσει και να ζητήσει την βοήθειά της και να μην μουτρώνει κάθε φορά που λέω κάτι. Σ., δεν υπάρχουν μικρά παιδιά και μεγάλα παιδιά. Υπάρχουν παιδιά! Εγώ είμαι ο Αλέξανδρος, δεν είμαι η Φ., ούτε θα μπορούσα να είμαι και μπορείς να το ερμηνεύσεις όπως θέλεις αυτό. Δεν μπορούν να κάνουν όλοι τα πάντα. Βέβαια τα ίδια χρειάζεται να ακουστούν από όλους σας, δεν αφορούν μόνο ένα μέλος της ομάδας. Τα παιδιά σας είναι αυτά που είναι.

Συμβαίνει αυτό με τις μανάδες, ότι αν βρεθούν μπροστά σε μία Ολυμπιάδα, αμέσως μπαίνουν σε άμυνα, γιατί κρίνουν τις σχέσεις τους με τα δικά τους παιδιά. Είναι δύσκολο να είσαι η μάνα του Αλέξανδρου. Όπως είναι δύσκολο να είσαι η μάνα του Παναγιώτη, της Μαρίας, του Διονύση, του Χαράλαμπου... Άλλωστε εδώ υπάρχει μία άλλη μητέρα, που καλύπτει όλες: η Δήμητρα!

Υπάρχει ζήλεια λοιπόν: «Γιατί αυτή έκανε τον Αλέξανδρο! Τι σημαίνει αυτό; Τα δικά μας παιδιά τι είναι;» Έχετε να λύσετε θέματα. Λύστε τα μαζί της. Εγώ δεν μπερδεύομαι με μανάδες, δεν μπορώ να τα βγάλω πέρα. Εμένα δώστε μου στρατό, [γέλια] δώστε μου πεδίο της μάχης και θα διαπρέψω. Για τους άντρες είναι πάντα πιο απλά τα θέματα.

Δεν θα σας πάρω πολύ χρόνο ακόμα. Κρατήστε τον νου σας στην Μέση Ανατολή έως και την Ινδία, τις δυτικές περιοχές – βορειοδυτικές, της Ινδίας. Αναζητήστε τις Αλεξάνδρειες. Η μητέρα μου θα σας οδηγήσει σε ορισμένα κύρια σημεία πυροδότησης δυναμικού. Μπορεί να μην ήρθε μαζί μου στην εκστρατεία αλλά ήταν μαζί μου.

Το ερώτημα είναι πάλι, πώς θα μπορούσε να υπάρξει ένας νέος Αλέξανδρος, να κυριεύσει, να κατακτήσει αυτές τις περιοχές και να επιβάλλει την ειρήνη, την δικαιοσύνη, την ελευθερία των πεποιθήσεων, όπως τότε. Είναι σαν ρωτάτε, πότε θα έρθει ο Χριστός στην Γη. Ποια είναι η απάντηση σε αυτήν την ερώτηση; Ταιριάζει πάρα πολύ και στην δική μας περίπτωση. Αληθινά!

Είναι η συνείδηση που χρειάζεται να κυκλοφορήσει, δεν χρειάζεται να επαναλαμβάνονται τα πρόσωπα. Άλλες εποχές εκείνες, άλλες αυτές. Εσείς οι άνθρωποι καλή θέλησης, είναι που μπορείτε να κάνετε την διαφορά και να την κάνετε μιλώντας, επικοινωνώντας, την αλήθεια σας.

Αλήθεια σας λέω, και αυτή την στιγμή κοιτάζοντας προς όλη εκείνη την περιοχή, την αχανή περιοχή, νιώθω αγάπη γι' αυτούς τους ανθρώπους, όχι φόβο. Δεν πρέπει να τους φοβόσαστε. **Παιδεία λείπει, παράδειγμα λείπει. Τι παράδειγμα δίνει η Ευρώπη στην Μέση Ανατολή, σήμερα;** Με αυτό το ερώτημα, νομίζω ήρθε η ώρα να κλείσουμε την συνάντηση.

Ευχαριστώ την Μητέρα Δήμητρα και εσάς.

Αλέξανδρος.

.....
Άννα: Μου είπε πριν από λίγες μέρες ότι θα είμαι το μόνο του κανάλι..... Τον ρώτησα πάλι και μου το επιβεβαίωσε.

Λέει ότι, μετά από την ενσάρκωσή του σαν Αλέξανδρος, κατέβηκε μια φορά στην Αίγυπτο, μια φορά στο Ισραήλ, μία φορά Παλαιστίνη - Συρία... την Αίγυπτο μου δείχνει πολύ, Βόρειο Αμερική μου δείχνει...

Ερωτήσεις – Απαντήσεις:

Ερώτηση 1^η: Γιατί χρησιμοποιεί το όνομα Αλέξανδρος, γιατί έρχεται η ψυχή ως Αλέξανδρος και όχι ως μία από τις άλλες ενσαρκώσεις του;

Απάντηση:

Το δικό μου ερώτημα είναι, Σ. θα με αναγνώριζες αν ερχόμουν με ένα άλλο όνομα; [*γέλια*] Αν έλεγα ότι είμαι ο γύφτος, που πουλούσε λουλούδια έξω από την πόρτα της Άννας πριν δύο χρόνια, η Άννα θα τρόμαζε και θα έλεγε, εγώ δεν θέλω ψυχές... αυτό..., να πας στο καλό, στο Φως... και θα με έδιωχνε. Αν έλεγα ότι είμαι ο Χασάν από την Συρία, θα με καλωσόριζε ίσως και θα έψαχνε παντού στο Ιντερνέτ να βρει στοιχεία, για το ποιος μπορεί να είναι αυτός ο Χασάν. [*γέλια*] Εσείς αποφασίζετε ότι ήρθε η ώρα να μιλήσετε μαζί μου. Εγώ ήρθα και κτύπησα την πόρτα της Άννας, όπως είχαμε συμφωνήσει και εσείς είστε εδώ για τον ίδιο λόγο. Συμβαίνει ότι, τόσο εγώ όσο και εσείς και πάρα πολλοί άλλοι, έχουμε μια ή δύο ισχυρές ενσαρκώσεις, ενσαρκώσεις τις οποίες δώσαμε πολύ ενέργεια και δυναμισμό και πάρα πολλές άλλες «ασήμαντες», σε εισαγωγικά.

Γιατί φυσικά, αν δείτε τα πράγματα από την ζωή ενός ανθρώπου από το γήινο πεδίο, όπως τα βλέπετε τώρα, ενός ανθρώπου καθημερινού... αυτή τη στιγμή απευθύνομαι σε καθημερινούς ανθρώπους και καταλαβαίνετε, ότι αυτό δεν το λέω προσβλητικά. Έχουμε πολλές τέτοιες ενσαρκώσεις, γιατί χρειάζεται μέσα από την εκπαίδευση που παίρνουμε, τη μαθητεία, την ενέργεια που συσσωρεύουμε με τα έργα μας, να συγκεντρώσουμε τελικά το δυναμικό για μία ισχυρή ενσάρκωση, μια ενσάρκωση που θα αφήσει ισχυρό αποτύπωμα. Είναι θέμα κίνησης της ενέργειας, ροής της ενέργειας. Από τις φαινομενικά ασήμαντες ζωές τις οποίες μαθητεύουμε και δουλεύουμε και προσφέρουμε στο σύνολο, λύνουμε θέματα καρμικά, εργαζόμαστε με τον εαυτό μας. Από τις πολλές προκύπτει μία, που είναι το άνθος, της προηγούμενης εργασίας, έχουμε συλλέξει ενέργεια και την αποδίδουμε.

Η ενέργεια δεν είναι κάπου σκορπισμένη στο Σύμπαν, την δημιουργούμε. Την δημιουργούμε στη Γη με τα έργα μας και αυτό που κάνετε τώρα, είναι να δημιουργείτε ένα τέτοιο δυναμικό, μέρος του οποίου εκδηλώνεται σε αυτήν την ενσάρκωση αλλά το μεγαλύτερο μέρος του θα το εκδηλώσετε αργότερα, σε μία ενσάρκωση που θα έχει περισσότερα. Θα έχετε οργανώσει έτσι ώστε να έχετε μια εκδήλωση, μια ενσάρκωση που θα αφήσει πιο ισχυρά εντυπώματα.

Τελικά ποιος είμαι; Είμαι ο Αλέξανδρος που άφησε τα ισχυρά εντυπώματα ή ο Χασάν ή ο Α ή ο Β. Προφανώς είμαι όλα αλλά μου αρέσει να χρησιμοποιώ βέβαια, την ωραία μου φορεσιά, να βάζω τα καλά μου ρούχα και το ωραίο

μου όνομα, όπως θα άρεσε και εσάς και επί πλέον είμαι πιο χρήσιμος με αυτόν τον τρόπο. Είμαι πιο χρήσιμος γιατί, τα εντυπώματα που δημιούργησα, σας έχουν αγγίξει.

Τον Χασάν δεν τον ξέρατε, δεν ξέρατε τα έργα του, δεν άφησε ένα ισχυρό εντύπωμα που να γνωρίζετε. Αυτά που άφησα όμως σαν Αλέξανδρος, έμειναν και έχουν δημιουργήσει μέσα σας άλλα εντυπώματα. Λειτουργούνε σαν σύμβολα, έχω γίνει πια μια συμβολική μορφή για εσάς και αυτός είναι άλλος ένας λόγος για το οποίο είναι σημαντικό να χρησιμοποιώ αυτό το όνομα.

Ερώτηση 2^η: Ο τάφος του πού βρίσκεται, θέλει να μας απαντήσει;

Απάντηση:

Ο τάφος μου είναι στο μυαλό σου. Ψάξε εκεί και θα τον βρεις.

Αυτή η εργασία χορηγείται με άδεια

[Creative Commons Αναφορά Δημιουργού - Παρόμοια Διανομή 4.0 Διεθνές](https://creativecommons.org/licenses/by-sa/4.0/)